

LLT op bedevaart naar Lourdes

Op dinsdag 3 mei werd een lang gekoesterde droom werkelijkheid. Voor dag en dauw zijn we vertrokken: opstapplaatsen waren Lummen, Herent, St.Niklaas en Kortrijk. Toen waren we volledig en weg waren wij: een aangenaam gezelschap van 28 bedevaarders: elk met zijn rugzakje vol vragen en wensen. Over Parijs ging het naar Poitiers, met de nodige sanitaire en culinaire tussenstops.

In Poitiers konden we op adem komen in een mooi gelegen hotel, in volle natuur. Het hotel Best Western Bois de la Marche vergastte ons op een deugddoend avondmaal en daar konden wij ook onze stramme ledematen te rusten leggen.

's Anderendaags, in de vroege ochtend, bij stralend weer en na een sober Frans ontbijt, vertrokken we blij gezind naar Lourdes. Met een kort gebedje van pastoor Ivo werden we in de goede stemming gebracht. We werden er een beetje stil van. In de namiddag zijn we dan toegekomen in Lourdes, waar we ons installeerden voor drie dagen. Ondertussen was ook onze gids toegekomen met de trein en kon nog diezelfde avond de rondleiding langs de heilige plaats beginnen: een voettocht door Lourdes: we bezochten "le cachot" en de "Molen", waar het gezin Soubirous gewoond heeft en waar we getroffen werden door een zeer armoedige huisvesting. Daarna zijn we verder gegaan naar de esplanade, waar de zegening van de zieken bezig was in de ondergrondse kerk. We werden er diep geraakt door de gelovige sfeer van zovele mensen met zovele vragen. Van de grote PIUS X kerk trokken we verder naar de grot, waar we onze noden en intenties hebben toevertrouwd aan de rotsen van de grot Massabielle, waar onze Lieve Vrouw aan Bernadette is verschenen.

Daarna zijn we gaan eten in het hotel, waarna er nog mogelijkheid was voor de vrijwilligers om de kaarsjes processie bij te wonen of om zelf mee te stappen in de processie, wat toch wel indrukwekkend is. Ge voelt u daar gedragen door een zee van mensen, verbonden door lichtende kaarsjes die het vuur van de liefde dichterbij brengen en alle tegenstellingen tussen mensen als het ware opheffen en verzoenen.

De volgende dag was er een uitstap voorzien naar de Tourmalet voor diegenen die geen hoogtevrees hadden en eens wilden proeven van de Ronde van Frankrijk, al was het maar in gedachten, maar ... de Tourmalet was nog gesloten. Daarna was het eten in Lourdes en dan weer op weg naar Gavernie, waar de paarden en ezels klaar stonden voor een bezoek aan de Cirque de Gavernie. We keerden terug naar Lourdes om het avondmaal te gebruiken en dan naar de kaarsjes processie te trekken en naar de grot af te zakken voor wie het verlangde.

De vierde dag was er in de internationale kapel een misviering voor onze donoren en hun familie, het hoogtepunt van onze bedevaart naar Lourdes. Een van de voorgangers was pastoor Ivo, die deel uit maakte van onze groep getransplanteerden. Deze viering heeft ons allemaal getroffen en geraakt tot in de poriën van onze ziel. Marleen heeft met haar gedicht het gemoed van allen toch wel even doen overlopen van dankbaarheid. Hier werd de verbondenheid met de donoren en hun familie heel sterk aanvoeld, omdat wij dank zij hen een nieuw leven kregen, een nieuwe geboorte.

Gedicht van Marleen.

Wij vragen niet: Heette je Karel of Amelie?

Maar wij zeggen wel: Onze oprechte deelneming aan jullie familie!

Wij vragen niet: Was je vrouw of een man?

Maar wij zeggen wel: Dankzij jullie zijn er weer veel dingen die wij kunnen!

Wij vragen niet: Woonde je in Spanje of Noorwegen?

Maar wij zeggen wel: Door jullie genieten wij weer volop van het leven!

Wij vragen niet: Was je blank of zwart?

Maar wij zeggen wel: Voor jullie hebben we een speciaal plekje in ons hart!

Wij vragen niet: Sprak je Engels of Frans?

Maar wij zeggen wel: DANK JE WEL, voor deze nieuwe kans!

Een groep gelukkige getransplanteerden.

Na de middag zijn we dan vertrokken naar Bagnères. Enkelen gingen dan nog verder voor een bezoek aan de onderaardse grotten van Lutor; anderen bleven in Bagnères voor een bezoekje aan de stad en de mooie kerk. Van Bagnères zijn we teruggekeerd naar Lourdes, langs Bartrès, waar Bernadette als baby gevoed werd door madame Laguès, omdat haar moeder het zelf niet kon. Later is zij, als jong meisje hier terug gekeerd om te helpen in het huishouden van haar voedster en om de schapen te hoeden. Dagelijks, voor zij met de schapen vertrok, ging zij bidden in de kerk en aan het kapelleke een paar honderd verder, vlak bij de weide waar de schapen voedsel konden vinden. 's Avonds deed zij hetzelfde, maar dan omgekeerd. Toch wel merkwaardig. Teruggekeerd in Lourdes, was er na het avondmaal weer de gelegenheid om deel te nemen aan de kaarsjes processie.

Op dag vijf zijn we al vroeg uit de veren ontmoeten om in de namiddag tijdig in Limoges aan te komen in het hotel. Hier was het avondmaal werkelijk een verrassing: een voorgerecht: crudité met spekjes en dan een hoofdgerecht, een pepersteak om "U" tegen te zeggen, gevolgd door een dessert, warme appeltaart met ijs... Heerlijk! Heerlijk! We waren schitterend gelogeerd en we sliepen dan ook op ons twee oren.

De laatste dag ging onze weg van Limoges naar Tessenderlo, terug naar huis.

We moeten toch nog een paar mensen vernoemen: Lydia, zij die het initiatief heeft genomen en die met haar dynamisme aanstekelijk was; Marleen, die zorgde voor een vrolijke noot en Robert, die ons allemaal heeft ingepakt in zijn kleine camera.

De twee chauffeurs, Dolf en Jan, die ons veilig en altijd wel gezind naar alle bestemmingen voerden. Leon, onze gids, die telkens weer wel bespreekt en humoristisch, in een kleurrijke taal uitleg en commentaar gaf en zo alle harten wist te veroveren.

Wij waren een solidaire en gemoedelijke groep geworden en het afscheid van mekaar deed tegelijk ook heimwee opwellen naar een volgende keer.

Renaat en Anita.